

لهم لک و بحمدک

بسم الله الرحمن الرحيم
 □ لطفاً مختصری از زندگی نامه،
 تحصیلات، اساتید، وضعیت
 حوزه‌های علمیه و طلاب در گذشته و
 نکات آموزنده‌ای که برای طلاب و
 محققان مفید فایده باشد بیان
 فرماید.

■ سال ۱۳۰۸ در روستای دوان -

موطن فیلسوف نامی جلال الدین دوانی
 متولد شدم. و شرح حال همین فیلسوف نامی
 نخستین تألیف این جانب است.

جمعاً ۷ سال در آبادان اقامت داشتم و
 پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی و دوره
 آشنایی با زبان انگلیسی در ۱۶ سالگی برای
 تحصیل علوم دینی عازم نجف اشرف شدم
 و پنج سال و نیم در این شهر مقدس اقامت
 داشتم و توفیق یافتم محضر حضرت
 آیت‌الله العظمی اصفهانی مرجع مطلق عصر
 و آیات عظام نجف اشرف؛ آیت‌الله حکیم،
 آیت‌الله سید عبدالهادی شیرازی، آیت‌الله
 سید محمود شاهروdi، آیت‌الله میرزا آقای
 اصطهباناتی را درک نمایم.

آن زمان مرحوم آیت‌الله العظمی
 بروجرودی در قم مستقر بودند و مرجعیت
 از نجف به قم انتقال یافته بود.

البته آیت‌الله العظمی حاج آقا حسین قمی
 هم ۴ ماهی بعد از مرحوم آیت‌الله العظمی
 اصفهانی مرجعیت پیدا کردند ولی به دلیل
 کهولت سن دیری نپایید که به رحمت ایزدی

پیوستند.

بود در مدرسه بزرگ آخوند که ایشان هم بعدها در ایران به نام دکتر سید جعفر شهیدی شناخته شدند و همان موقع نیز از فضلای نجف بشمار می رفتند و هم اکنون نیز در عرصه های علوم اسلامی و ادبیات خدمات شایانی دارند.

در حوزه علمیه نجف چون نظم و ترتیب و امتحان به نحو امروز برقرار نبود

افزون بر تعلم، علاقه و افری به مطالعه داشتم و از کتابهای مدارس شربیانی و سید از جمله کتب خطی - بهره مند می شدم.

از آقایانی که آن موقع در نجف بودند، شیخ ابوالقاسم تهرانی بود که بعدها در تهران به دکتر ابوالقاسم گرجی معروف و شناخته شد. ایشان از شاگردان ممتاز و

نحو علمیه

شماره ۲۰۲ ۱۳۹۱

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فتن

ونی طلاب خود به طور جدی درس می خواندند و با رنج و سختی به مقامات عالی هم رسیدند. اصولاً هر چه تشریفات در حوزه ها بیشتر بشدود بالا رفتن مقام علمی طلاب کمتر می شود و گویا حدیث قدسی است که می فرماید:

«إِنَّ وَضْعَتُ الْعِلْمَ فِي الْجَمْعِ».

من علم را در گرستگی قرار دادم. در طول تاریخ هم نوابع، علماء و فقهاء، متكلمين، فلاسفه، مفسرین و محدثین و

بر جسته مرحوم آیت الله العظمی خوئی بودند که همان موقع درجه اجتهداد داشتند و الان هم از رجال فاضل و مجتهد به شمار می روند.

دیگر آیت الله حاج میرزا علی فلسفی است، که در مشهد اقامات دارند و از نظر علمی شاخص و ممتاز هستند و اگر حاضر شوند رساله بنویسند قطعاً یکی از مراجع مسلم خواهند بود.

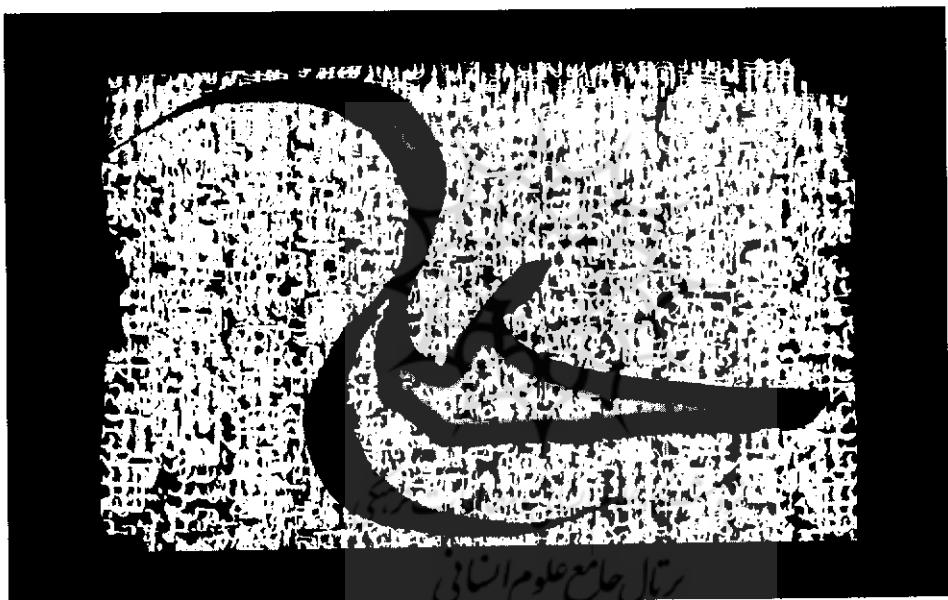
و دیگری آقای سید جعفر بروجردی

امام هم درس معقول و فلسفه را راه‌کردند و به تدریس خارج فقه و اصول پرداختند.

در طول ۲۲ سال اقامت در قم افزون بر تحصیل، به کار خطابه و منبر و تبلیغ در داخل و خارج از کشور از جمله کویت پرداختم و در اوقات فراغت مقالات و خاطرات خود را در مجلات، روزنامه‌های دینی از جمله روزنامه ندای حق در تهران، روزنامه وظیفه و مجله مسلمین، روزنامه

مورخین نامی ما با همین شرایط زندگی کردند.

خوشبختانه شرح احوال علمای دین رشتہ تخصصی من است و تابحال ۳۵ جلد کتاب در همین زمینه انتشار داده‌ام. از جمله دوره مفاخر اسلام که تابحال ۸ جلد آن به طبع رسیده است و ما می‌بینیم هر جا که رفاه بوده و طلاق در رفاه بوده‌اند، مزه علم را چندان نژشیده‌اند و کمتر هم به جایی

استوار قم، روزنامه خاک خسرو کرمانشاه به طبع میرساندم.

از آن پس بیشتر توجهم معطوف نویستگی و تحقیق به سبک روز شد. و در ۲۳ سالگی اولین کتابم را با عنوان شرح زندگانی جلال الدین دوانی تألیف کردم که استاد فقید علامه طباطبائی و سه نفر از بزرگان بر این کتاب تقدیری نوشتند و این کتاب در جلد پنجم مفاخر اسلام به

رسیده‌اند.

در عصر مرجعیت مرحوم آیة‌الله العظمی بروجردی به قم بازگشتم و از محضر استادان بزرگ حوزه بهره‌مند و مستفیض شدم؛ منجمله درس آیت‌الله العظمی امام خمینی استاد علوم عقلی و فلسفی، و درس تفسیر مرحوم علامه طباطبائی.

با آغاز درس فلسفه مرحوم طباطبائی

صورت کاملتر خواهد آمد.

سپس با ۹ تن از فضلای نامی قم به فکر تأسیس و نشر مجله‌ای به نام «مکتب اسلام» برای حوزه افتادیم. تیراژ این مجله در سال سوم به صد و بیست هزار نسخه رسید.

دومین اثر بندۀ شرح زندگانی استاد کل وحید بهبهانی است که مرحوم آیت الله العظمی بروجردی دو بار در حضور آقایان کار را تحسین فرمودند، و صورت مرا بوسیلند.

کتاب بعدی هم مهدی موعود بود که ترجمه جلد سیزدهم بحار است و در پاسخ به فرقه ضاله بهائی است. این کتاب به دستور مرحوم آیت الله العظمی بروجردی ترجمه و نگارش گردیده و تابحال بیش از سی بار تجدید چاپ شده است.

کتاب دیگر، شرح زندگانی آیت الله العظمی بروجردی است که در چهلین روز رحلت آن مرجع بزرگ با عنوان «زعیم بزرگ عالم تشیع» آماده چاپ شد و چاپ چهارم آن جلد دوازدهم کتاب متأخر اسلام است.

به هر حال، بعد از ۲۲ سال اقامت در قم، در سال ۱۳۵۰ هش به تهران آمد.

افزون بر فعالیتهای علمی، شرکت در سمینارها و ارائه مقالات و تدریس در دانشگاهها توفیق نشر ۹۰ جلد کتاب در زمینه‌های تأثیف، تحقیق، تصحیح و ترجمه را یافت.

□ آشنایی و ورود حضرت‌عالی به نهج‌البلاغه از چه زمان و با چه انگیزه‌ای آغاز شد و به نظر حضرت‌عالی اولویتهای پژوهشی در این زمینه چه می‌باشد؟

■ از دیرباز در اندیشه تحقیق و پژوهش در نهج‌البلاغه بودم و بحمد الله توفیق رفیق شد تا پیرامون این کتاب غنی و جامع و سرشار از حکمت و معارف اسلامی و انسانی کارهای ذیل را ارائه دهم:

- تهیه مقدمه نسبتاً مفصل برای ترجمه فارسی کتاب «ما هو نهج‌البلاغه» تألیف مرحوم آیت الله سید هبة‌الدین شهرستانی همراه با چک و اصلاحات در ترجمه که توسط بنیاد نهج‌البلاغه به زیور طبع آراسته شد.^(۱)

- کتاب سید‌رضی مؤلف نهج‌البلاغه حاوی شرح کامل سید مؤلف، مطالبی پیرامون شروح و ترجمه‌های نهج‌البلاغه و پاسخ به اشکالات واردہ برآن

- ارائه مقالات متعدد در کنگره‌ها و یادواره‌های نهج‌البلاغه که در برخی از ویژه نامه‌ها و مجلات کشور از جمله میراث جاویدان چاپ شد.

- انجام مصاحبه‌های متعددی در برنامه‌های صدا و سیما.
بنابراین از سال ۱۳۴۶ ش در این اندیشه بودم و بر این باور هستم که در زمینه

زاده مسطاً فی العلم و الجسم، وارد حرم
که می شد روپروری ضریح مقدس که قرار
می گرفت طوری گریه می کرد که شانه هایش
از شدت تألم تکان می خورد من که طبله
جوانی بودم متوجه نمی شدم ولی بعدها
دیدم که ایشان حق دارند.

قدر زر زرگر شناسد

قدر گوهر گوهری

مظلومیت امیرالمؤمنین(ع) را که در
یک قدمی آن قرار گرفته او می فهمید که به
صاحب این بدن مطهر چه گذشته است؟ چه
کسی بوده است؟ و امت جفا کار با او چه
کردند؟

روی همین زمینه عشق و علاقه خاصی
داشتم، هر جا که مطلبی درباره حضرت بود
سریع یادداشت می کردم و به خاطر
می سپردم و بعدها هم که به قم آمدم روی
همان عشق و علاقه ای که به مولای مستقیان
داشتم بیش از دیگران هر چه که می دیدم
یادداشت می کردم و به خاطر می سپردم و
الآن به گونه ای است که هر گاه قلم و کاغذ به
دست بگیرم می توانم زندگی
امیرالمؤمنین(ع) را به طور کامل بنویسم.

□ واقعه غدیر یکی از معدود و قایعی
است که از نظر سنديت هیچگونه شک
و شبههای در آن راه ندارد، علیرغم
سندهای معتبر و قوی با جریان سقیفه
با تحریف و تفسیرهای گوناگون و به

نهج البلاغه باید افزون بر شرح و بسط
موضوعی کلمات قصار حضرت به بحثهایی
پرداخت که جنبه جهانی و دنیاپسند داشته و
متناسب با نیازهای جامعه و زمان باشد. از
جمله مباحث مربوط به جوانان، تعلیم و
تریت، اقتصاد، روانشناسی، حقوق، حقوق
زن و حتی امر طب و طبابت همچون مقاله
دکتر ابوتراب نفیسی که در ۱۳۷۹ از سوی
بنیاد نهج البلاغه به چاپ رسیده است.
پژوهش در مباحث تاریخی و سیره امیر
مؤمنان(ع) نیز بسیار ضروری است تنها دور
از تکرار و با نگاهی به کار عظیم گذشتگان
همچون «الغدیر» علامه بزرگوار مرحوم
امینی.

نهج البلاغه
۱۴۲ شماره ۲۳

□ از چه زمان و با چه انگیزه ای
مطالعات تاریخی خود را در مورد
تاریخ اسلام بطور عام و زندگانی امام
علی(ع) بطور خاص شروع کردید؟
 Leone بندۀ در همان ابتدای طلبگی که حتی
قلم به دست نگرفته بودم علاقه به مباحث
تاریخی داشتم و مطالعه می کردم حتی
سفرنامه ها و داستان های تاریخی، تاریخ
ایران، تاریخ اسلام و درباره شخص
حضرت امیرالمؤمنین علی(ع) نیز در همان
زمان که در نجف اشرف بودم، مطالعه
داشتم. مخصوصاً وقتی که مرحوم علامه
امینی را می دیدم هنگامی که می آمد به حرم
مطهر با آن جلال و جبروت خاص خود که

غدیر عده‌ای در سقیفه بنی ساعدة برای تعیین حانشین پیامبر گردهم آمدند و یک نفر از مهاجرین و انصار هم اعتراض نکرد و سرانجام هوای نفس بر عقول غلبه کرد و حق مسلم و الهی امیر المؤمنین علی (ع) غصب گردید و دین را بدینا فروختند و این فاجعه

انحراف کشیده شدن واقعه مزبور رو برو می‌شویم، ریشه این انحراف را در چه می‌دانید؟

■ در اهمیت غدیر همین بس که محمد بن جریر طبری مورخ مشهور (متوفی ۳۱۰ هـ ق) در کتاب الولاية به هفتاد و پنج

بزرگ در تاریخ اسلام بوجود آمد.
امیدوارم توانسته باشم در کتابی با عنوان «غدیر خم، حدیث ولایت» که در شرف چاپ است ابعاد این واقعه مهم را شرح داده و حق مطلب را ادا کرده باشم.
اگر بشر از عقل فاصله بگیرد و اسیر هوای نفس شود دیگر هیچ چیز جلوه داردش

طريق حدیث غدیر را نقل کرده است. ذهبی مورخ مشهور می‌گوید که از کثرت طرق کتاب الولاية طبری به وحشت افتادم. و علامه امینی^(۲) هم در جلد اول کتاب الغدیر با ۱۱۰ طريق از طرق اهل تسنن حدیث الغدیر را آورده است، ولی چه شد که با گذشت تنها و دو ماه و ۱۰ روز از واقعه

فراوانی برمی‌گشتند و همواره از بیت المال برخوردار بودند ولی در جنگ جمل ناکام ماندند. زیرا حضرت به سپاهیان اجازه نفرمودند به شهر حمله شود که این مسئله باعث سرخوردگی و کینه افراد شد.

در جنگ صفين هم خوارج با بی میل آمده بودند، همین که مالک اشتر به خیمه معاویه رسید، اشتعن بن قیس فرست را غنیمت شمرد و اطرافیان خود را با توجه به کینه‌ای که در جمل به دل داشتند به شورش تحریک کرد. آنان پس از جنگ صفين در نزدیک کوفه تجمع کردند و گوش بر موعظه‌های عبدالله بن عباس و شخص حضرت علی(ع) بریستند و سرانجام از ۱۲۰۰۰ نفر، ۴۰۰۰ نفر پاکشاری کردند که آنان نیز در جنگ نهروان شکست خوردند.

* با تشکر از حضرت عالی که وقت خود را در اختیار فصلنامه نهج البلاغه قرار دادید.
* من هم از شما مشکرم و برای شما و مستولین بنیاد، آرزوی توفیق پیش از پیش می‌کنم.

پانو شست:

- این کتاب توسط میرزاوه آهری از عربی به فارسی برگردانده شده است.
- استاد دوایی تأییس «کابخانه عمومی امیر المؤمنین» به مدیریت مرحوم سید عبدالعزیز طباطبائی در نجف اشرف را از کارهای بزرگ مرحوم علامه اینی بر شرمندند. ایشان اظهار امیدواری کردند که آثار غیر مطبوع علامه اینی نیز به زیور طبع آراسته شود.

نیست. همین شرایط در دوران امام(ع) پیش آمد به نحوی که عده‌ای که در خدیر خم حضور داشتند حتی حاضر نشدند در زمان خلافت ظاهری حضرت اقرار کنند و پیری و ضعف حافظه را بهانه کردند.

نمونه عینی این قضیه در زمان خودمان نیز اتفاق افتاده است که کسانی در سایه عنایت مرحوم امام(ره) به چه مقاماتی رسیدند و بعد چگونه تغییر موضع دادند و حتی اسلام و انقلاب را زیر سؤال برداشتند.

□ سر منشأ و علت سرخوردگی مردم و روی آوردن آنان با امیر المؤمنین(ع) را در چه می دانید؟

■ با گذشت ۲۵ سال از رحلت پیامبر اکرم(ص) تحریفات زیادی در دین خدا صورت گرفته بود، و حضرت پس از اصرار مردم با بی میلی خلافت را پذیرفتند و اولین کسی که با حضرت - با دست لرزان - بیعت کرد طلحه بود و از همین روی حضرت فرمودند: اولین دستی که برای بیعت به سوی من دراز شد دست طلحه بود و حکومت من هم به همین صورت تا آخر لرزان است.

- ریشه‌های فکری و عملی شکل‌گیری خوارج را در چه می دانید؟
■ اصولاً خوارج زایده جنگ جمل هستند. اینها در جنگهای سابق با غنائم

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی